

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Antonini Diana Panormitani, Cler. Reg. & S. Officij
in Regno Sicil. Consultoris, Practicæ Resolutiones
Lectissimorum Casuum**

Diana, Antonino

Antverpiæ, 1645

Testis apud Inquisitores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41753

Azor. & alij 6. part. 3. tract. 5. ref. 100.

4 Testis iuridicè interrogatus non tenetur ad restitutionem damni, quod secutum est ex veritate non manifestatâ: quia non peccat contra iustitiam. La Cruz & alij 2. quamvis contrarium etiam probabiliter doceat Malder. & alij 6. *ibid.* ref. 101.

5 Qui falsum testimonium dixit, ratione cuius mors, vel mutilatio alteri est inferenda, tenetur illud retractare, etsi ipse similem pœnam timeret: quia pari damno melior est conditio innocentis. Aliud esset si ex ignorantia non mortaliter culpabili ita testatus esset. Lessius & alij p. 4. tr. 4. ref. 99.

6 Reo iam per alios testes convicto, falsus testis superueniens non tenetur ad restitutionem: quia non est causa efficax damni. Pirigian. p. 3. tr. 5. ref. 105.

Testis apud Inquisitores.

7 **I** Nemicus capitalis Rei non est admittendus in testem, etiam in articulo mortis, etiam in torturâ, etiam si sit reconciliatus, modò hæc reconciliatio recens sit: secus si inimicitia non est capitalis, etsi etiam cum

minuat

minuat fidem. Imò neque consanguinei, aut subditi inimici capitalis, nisi legitimo adminiculo adiuventur, vnde probabiliter constet eos non duci odio ad testandum *part. 4. tract. 8. ref. 16.*

8 Ceteri omnes admittuntur in testes, excommunicati, infames, socij criminis, periuri, hæretici, domestici, familiares, consanguinei, mulieres, & minores 14. annorum, & quidem omnes sine torturâ. *ibid. ref. 57.*

9 Etsi reus testibus nihil opponat, non eo ipso habendi sunt omnes exceptione maiores, sed debent Inquisitores in eorum vitam, conditionem, & qualitates inquirere. *ibid. ref. 124.*

10 Si testis vnus inhabilis concurrat cum altero valdè digno, huius dignitas non potest alterius defectum supplere, vt faciant plenam probationem, nisi cum vtriusque depositione alia indicia concurrant. Similiter etsi duo testes singulares sint valdè digni, nobiles, & eximie personæ, non possunt facere plenam probationem. *ibid. ref. 129.*

11 Propter multitudinem testium nō idoneorum poterit reus damnari, etiam

iam ad pœnam ordinariã, præsertim si aliã concurrant coniecturę, sed ad hoc saltem quatuor non sufficiunt. *ibid. ref. 123. & tr. 6. ref. 11.*

12. Quando audiuntur testes, debent adesse duæ personæ religiosę, non quidem professione, sed animo candore, & zelo religionis: Neque possunt Inquisitores hoc examen aliis committere, nisi nec testes ad ipsos, nec ipsi ad testes ex legitimã causã possent accedere. *ibid. tr. 8. ref. 12. & 29.*

13. Et si in aliis causis expediat testes confrontare cum reo, non tamen in causã hæresis. *ibid. ref. 63.*

14. Testes in summario iudicio recepti, & examinati in plenario, medio præstito iuramento, debent iterum examinari, seu ratificari, aliã non faciunt fidẽ in iudicio: non debet tamen eis tunc ostendi prima attestatio, ut appareat an idem profus testentur. *ibid. ref. 27.*

15. Plures testes singulares etiam de eãdem hæresi diuerso tempore prolatã, non possunt vniri, ut faciant plenam probationem. Et si contrarium etiam sit probabile. *ibid. tr. 7. ref. 31.*

16. Potest reus, si sit male vitæ & famæ, puniri pœnã ordinariã, quando
sunt

sunt duo testes, & idonei. In praxi tamen Inquisit Hispan. nemo ad pœnã ordinariam damnatur, nisi per tres testes, testes, idoneos: *ibid* ref 32.

17 Quando testes prius testimonium contrario reuocant, et si in aliis causis magis stetur primo dicto, quàm secundo; at in causis fidei, statur posteriori, quando ex coniecturis verisimilius est; quod si tamen in priori hæresim manifestasset, & in posteriori negaret, standum esset priori. *ibid* ref 22.

18 Ad instantiam Fiscalis, possunt recipi testes ad perpetuam rei memoriã, ita vt iam deponant, quod postea, illis etiam absentibus, faciat fidem in plenario iudicio contra reum. In id etiam per talem testem poni quis potest ad torturam, si deponit verisimilia, & dat rationem sui dicti. & hæc omnia in fauorem fidei. *ibid*. tr. 8. ref. 115.

Tributum.

1 **V**T tributum sit iustum, non sufficit vt causa sit iusta; sed debet esse proportionatum, ita vt vires regni & populi non excedat, alioquin erit tyrannicum. Salon & alij p. 1. tr. 3. ref. 115.

2 Imponitur iustè tributum alicui, fe-

gno